

[Henning Rasmussen]

råd. Det behøver altså ikke at have det hastværk, at dette skal være gennemført, sådan at det kan få virkning fra 1. januar 1990.

Vi vil i Socialdemokratiet meget gerne diskutere en række ting i forbindelse med opbygningen af ledelsen og styringen, ansvaret for de overordnede opgaver i hovedstadsområdet – det vil vi meget gerne – om opgavefordelingen er rigtig, og om de procedurer, der er foreskrevet, er fornuftige, om rådets størrelse og struktur er fornuftig og meget andet. Det har vi gjort tidligere, og vi har glædet os over, at vi hver gang har været enige om de løsninger, der kom, og at de har været velovervejede.

Men vi er af den absolutte opfattelse, at det foreliggende forslag ikke løser de meget vigtige fællesopgaver på en forsvarlig måde med det størst mulige ansvar lagt ud til repræsentanter for befolkningen i hovedstadsområdet. Vi opfordrer derfor indtrængende til, at hele spørgsmålet om at sikre helhed i planlægningen af hovedstadsområdets udvikling og i løsningen af nogle helt centrale problemer for menneskene i området bliver vurderet i et udvalg med repræsentanter for alle berørte parter. På det foreliggende grundlag må vi afvise begge forslag.

Agerschou (SF):

I løbet af de sidste måneder har en del politikere fra forskellige partier gjort sig bemærket med markante armsving i pressen om nedlæggelse af både det ene og det andet. Så var det amtskommunerne, så var det noget andet, og så var det Hovedstadsrådet. Hver gang har det været karakteristisk, at de pågældende politikere ikke gjorde sig den ulejlighed at finde ud af eller foreslå, hvor de pågældende opgaver så skulle løses.

Nu står vi med et forslag fra indenrigsministeren om at nedlægge Hovedstadsrådet med et tilhørende bud på, hvordan kompetencen med hensyn til de hidtidige opgaver hos Hovedstadsrådet skal fordeles. Vi har interesseret os lidt for, hvorfor Hovedstadsrådet i sin tid blev etableret. Selv om kommunalreformen og de efterfølgende opgavefordelinger op gennem 1970'erne naturligvis også berørte hovedstadsområdet, så fik de ikke her den samme grundlæggende karakter som i det øvrige land. Man opgav reelt en kommunalreform for hovedstadsregionen.

Det betyder, at de strukturelle problemer i hovedstadsområdet stort set er de samme som i 1970. Der er en i forhold til områdets areal meget høj koncentration af indbyggere, boliger og erhvervsvirksomheder; der er i forhold til den faktiske integration i området et stort antal kommuner; der er en langt større bolig- og arbejdsstedstrafik end i det øvrige land; der er en væsentlig ulighed mellem kommunerne i området målt i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov; to kommuner i området, København og Frederiksberg, har særstatus som både kommuner og amtskommuner; og staten har en særlig tilstedeværelse i området i form af utallige offentlige institutioner og organer, og det samme gælder en mængde private og halvoffentlige landsdækkende organisationer. Det er bl.a. disse forhold, der gør hovedstadsområdet anderledes og med andre problemer, end man ser det i det øvrige land.

En kommunalreform kunne rimeligvis løse en del af problemerne, men trods nedsættelse af utallige kommissioner i dette århundrede vedrørende dette spørgsmål har det ikke kunnet lade sig gøre. I SF mener vi dog ikke, at vi af den grund skal opgive håbet.

Hovedstadsrådet blev i sin tid oprettet som en slags afværgedagsorden, der skulle varetage nogle overordnede opgaver i regionen. Paradoksalt nok i forhold til den offentlige debat, der har været om Hovedstadsrådet, blev det i sin tid oprettet for at forenkle, afbureaukratisere og effektivisere tingene. Det afløste mere end 20 forskellige råd, kommissioner og lignende af politisk, teknisk, statsligt og fælleskommunalt tilsnit samt blandinger af alle dele. HT afløste i 1974 via sammenlægning Københavns Sporveje, DSB's busruter og ca. 40 andre busselskaber, hver med egen køreplan og eget takstsystem. Alt i alt kan man sige, at et af formålene med Hovedstadsrådet var at gøre forholdene mere gennemskuelige.

SF er ikke og har aldrig været særlig begejstret for Hovedstadsrådet. Det er ikke nogen hemmelighed for dem, der har fulgt de efterhånden mange debatter i Folketinget om emnet. Men vi har også sagt, at man ikke bare løser problemerne ved at nedlægge Hovedstadsrådet; der skal fremlægges velkvalificerede alternativer. Vi synes ikke, at indenrigsministeren har argumenteret overbevisende for, at hans forslag til alternativ er særlig velkvalificeret. Vi